

Miért vonzó?

Az elmúlt évtizedben sokszor elmondtuk, megírtuk, hogy miért nincs utánpótlása a házi gyermekorvosoknak, miért nem vonzó a pálya. Okot, magyarázatot bőven találtunk. Ahhoz azonban, hogy változtassunk valamin, arról kellene a jövő fiatal gyermekgyógyászainak beszélnünk, hogy mitől szép ez a szakterület. A rendelőben végzett gyermekorvosi hivatás szépségeit kellene bemutatnunk. El kellene mondanunk, hogy miért fontos ez a munka, miért nincs igazuk azoknak, akik – vitatható modellek alapján – nélkülözhetőnek gondolják a gyermekek elsődleges (területi) gyermekorvosi ellátását.

A betegszelekció, egy betegút megszervezése, a beteg sorsa nagyrészt az egészségügy kapujában, az első szűrőn dől el. Az ellátási folyamat egészségügyi és gazdasági hatékonyságát a „belépéskor” alkalmazott szűrő minősége befolyásolja mélyrehatóan. Itt dől el egy lépcsőzetesen felépülő, progresszív szűrőrendszer határfoka. Mindenkinek jobb, ha a diagnózis és a terápia is – ha lehetséges – az elsődleges ellátás szintjén oldódik meg. Ehhez a mainál nagyobb presztízs és kiterjedtebb kompetencia kell, ami nem mond ellent annak, hogy kompetenciánkból amit lehet, már az ellátási folyamat elején leadjuk a jól képzett, de nem orvos ellátóknak, megkímélve magunkat a nem orvosi feladatoktól. Lépjen mindenki feljebb a kompetenciák grádján.

Hogyan látja egy fiatal szakorvosjelölt a házi gyermekorvosi életpályát? Mit gondol erről? Meg kell értenünk, ha a gyermekgyógyászattal még csak most ismerkedő szakorvosjelölt vagy fiatal szakorvos számára pályájának korai szakaszában a klinikai, kórházi munka az érdekes, a tanulságos és vonzó. Mi idősebbek is így gondoltuk a pályánk elején. Ilyenkor kell megtanulni a gyermekgyógyászati klinikumot, méghozzá jól! A gyermekgyógyászati ismereteket kiegészítő, házi gyermekorvosláshoz szükséges tudás és módszerek iránti érdeklődés egy fiatal szakorvosjelölt látókörétől még távol esik. Ezt a gyermekorvosi életutat ilyenkor sokan még visszalépésnek tekintik.

Ha találkozunk egy rezidenssel, szakorvosjelölttel vagy frissen szakvizsgázott gyermekorvossal, tegyünk meg mindent azért, hogy meggyőzzük őket a területen végezhető, jobb technikai lehetőséggel rendelkező, hagyományos gyermekorvoslás hasznáról, szépségéről. Hiszen a legritkább, a legsúlyosabb, a legnagyobb szakmai kihívást jelentő betegség is a kórháztól távol és apró tünetekkel kezdődik. Ekkor és ebből a panasz- és tünettengerből kell időben kiválasztani a magasabb ellátási szintet igénylő betegeket. Azért is, hogy a „magasban”, a speciálisan képzett kollégák valóban csak a súlyos és bonyolult kórképekkel tudjanak foglalkozni.

Katmai Mihály

TARTALOM

- Mit szeretnének a házi gyermekorvosok? 2–3
- Mi készül? (a készülő alapellátási törvényről) 4–5
- Lehetséges? 5
- Igazolás, igazolás...
Tekintsük végre felnőttnek a szülőt! 7–10
- A HGYE javaslata
igazolás ügyben 11
- Nem a cáfolatot,
hanem az információt
kell terjeszteni 12–14
- Evidence Based
Journal Club 16–17
- A HGYE tiszteletbeli tagja 17
- A burnout
szindrómáról 18–19
- Támasz a gyermeküket
elvesztő családoknak 19
- Szép volt! Köszönjük! . . . 21–22
- Beszámoló a barcelonai
EAPS-kongresszusról 22
- Praxisok 24

A Házi Gyermekorvosok Egyesületének kiemelt támogatói 2015-ben:

